

A votar altre cop

És probable, segons diuen les enquestes, que una bona part de les persones que llegeixin aquest article estiguin dubtant sobre si val la pena o no anar a votar avui. Durant el darrer any hi ha hagut quatre convocatòries electorals en què els catalans hem estat cridats a votar i també hem assistit a unes altres dues (les gallegues i les basques) en què s'han posat en qüestió temes de política catalana i espanyola que, d'una manera o altra ens afectaven directament.

Votar està molt bé. És de les millors coses que crec que podem fer. Aquells que vam haver de passar la nostra joventut sense poder-ho fer, us en podem donar fe. I la història de la humanitat en el seu conjunt, que ens ha sotmès a règims autocràtics durant la immensa major part del seu recorregut, també ens impulsa a acudir als col·legis electorals i exercir el nostre dret de vot. No sé imaginar-me què podríem contestar als nostres rebesavis si ens preguntéssim perquè avui no hem anat a votar quan, simplement,

ens demanen la nostra opinió sobre un tema rellevant com és Europa. A ells, als que ningú els preguntava res.

La primera conclusió que n'extrec és que cal anar a votar de totes, totes. En qualsevol situació i davant de qualsevol decisió. Encara que sigui per elegir el president de la nostra escala de veïns, que no és pas una decisió menor.

Però, em podríeu dir: ¿per la Unió Europea? ¿val la pena molestar-se

Us demano que aneu a votar. És un esforç mínim que ens permetrà sentir-nos participants d'una comunitat europea

per votar els nos-tres representants al Parlament Europeu? La meua resposta és un sí rotund. En primer lloc per aplicació de la reflexió anterior: si et demanen l'opinió, dona-la. Encara que no n'hagin de fer cas, seria pitjor si no te la demanessin. En segon lloc, a la Unió Europea es decideixen

moltes coses transcendents per a la nostra vida quotidiana. És cert que el Parlament Europeu hi te una incidència relativa, però ningú negarà que aquesta incidència és significativa.

I en tercer lloc, i per a mi el més important, perquè el resultat de les eleccions europees reflecteix un mapa de l'orientació política dels europeus que té un innegable impacte a nivell global. No crec que sigui el mateix que Europa s'inclini per polítiques progressistes que ho faci per a tendències regressives que ens retrotreguin als anys trenta del segle passat. No sé si aquest resultat tindrà un efecte directe en la política europea. Jo crec que sí, però no em perdonaria mai no haver contribuït a demostrar allò que els europeus creiem.

En definitiva, per tant, us demano que aneu a votar. És un esforç mínim, que no costa diners, i que ens permetrà sentir-nos participants d'una comunitat europea, ni que sigui en construcció.

SIMEÓ MIQUEL

Advocat

Celebrem el Dia Internacional dels Arxius

Avui diumenge 9 de juny se celebra el Dia Internacional dels Arxius, efemèride que en cap cas puc deixar de parlar-ne. Els arxius som els garants de la memòria, d'això no hi ha dubte. Però d'un temps ençà els arxius no sol preservem la informació que custodiem sinó que hem evolucionat molt en l'àmbit de l'arxivística. Ara els arxivers i arxiveres ja no sols classifiquem, ordenem i descrivim papers sinó que hem fet un pas més, som presents en tot el cicle vital dels documents siguin en paper o siguin en format electrònic, participem en el foment de la transparència, garantim la protecció de les dades i l'accés a la informació, ens preocupem de la posada en marxa de noves tecnologies per a la

digitalització dels documents, contribuïm en la generació de coneixement, som espais de recerca, de difusió i de cultura. Sense el testimoni dels documents d'arxiu no podríem parlar de les nostres tradicions, dels nostres costums i de la nostra llengua, sense la informació que guardem els arxius no podríem explicar la nostra història. Cal posar en valor els arxius, però també la vàlua dels arxivers i arxiveres que actuem com a protectors del nostre passat i que

Sense els documents no podríem parlar de tradicions, de costums ni de llengua, ni explicar la nostra història

el temps ens ha fet evolucionar fins a convertir-nos en persones multidisciplinàries, amb una formació molt més amplia que la dels vells arxivers. Continuem sent historiadors amb coneixements en paleografia i diplomàtica, però ara també tenim habilitats en creació de circuits administratius, en aplicacions informàtiques, en metadades, en avaluació de documents i en preservació de diferents suports i formats. Són dinamitzadors culturals i en cuidem de donar a conèixer la nostra professió, perquè explicant qui som i que fem contribuïm a l'estima de la nostra història. Avui les persones que treballen en l'àmbit de l'arxivística estem de celebració. Enhorabona a totes elles!

IOLANDA ENJUANES

Cap de l'Arxiu Municipal de Lleida